

סנהדרין ט

המקרה שבו חולקים	ר' מאיר - בשלושה	חכמים – בעשרים ושלושה
עולא	כל מקרה	חוששים ללעז
רבה	בעל מביא עדים בפני 23 ואז התפזרו והבעל אוסף 3 מהם כדי לדון בעניין הכתובה	חוששין לכבודן של ראשונים
אביי	דאתרו בה סתם	תנא קמא: ושאר כל חייבי מיתות שבתורה, אין ממיתין אותם אלא בעדה ועדים והתראה, ועד שיודיעוהו שהוא חייב מיתה בבית דין.
רב פפא	באשה חבירה עסקינן ולא התרו בה	רבי יוסי בר יהודה אומר: חבר אין צריך התראה, לפי שלא ניתנה התראה אלא להבחין בין שוגג למזיד
רב אשי	דאתרו ביה מלקות, ולא אתרו ביה קטלא	משום רבי ישמעאל אמרו: בעשרים ושלושה
רבינא	כגון שנמצא אחד מן העדים קרוב או פסול	רבי עקיבא אומר: ...ומה שנים, נמצא אחד מהן קרוב או פסול - עדותן בטלה, אף שלשה - נמצא אחד מהן קרוב או פסול - עדותן בטלה.
	אמר רבי יוסי: כמה דברים אמורים - בדיני נפשות, אבל בדיני ממונות - תתקיים עדות בשאר.	רבי אומר: אחד דיני ממונות ואחד דיני נפשות. ואימתי - בזמן שהתרו בהן, אבל בזמן שלא התרו בהן, מה יעשו שני אחים ואחד שראו באחד שהרג את הנפש?
איבעית אימא	כגון שהתרו בה אחרים. ולא התרו בה עדים	כחכמים החולקים עליו
איבעית אימא	דאיתכחוש בבדיקות, ולא איתכחוש בחקירות	כחכמים החולקים עליו

